

nerne burde bestemmes til en fast Størrelse dagligt. Man har dog troet at burde foretrække, ligesom dette er sseet i Reglementet for den norske Rigsret § 18, at lade Retten i hvert enkelt Tilfælde bestemme den Skadesløsholdelse, som det i dette Reglement hedder, „forholdsviis til Vidnernes Stilling, Rejsens Længde og Dpholdets Varighed“. Det er anseet passende, at en Afskrift af Domsacten, der iøvrigt ikke forudsættes at komme til at indeholde Andet end hvad Rettens Forhandlingsprotokol indeholder om Rettens forskjellige Møder og Doms slutningen i Sagen, tilstilles Formanden saavel i Folkethinget som i Landsthinget, da hiint er det anklagende Kåmmer, og af dette det halve Antal af Rettens Medlemmer er udgaaet.

Formanden henstillede derpaa til Forsamlingen at opsætte Nedsættelsen af Udvalg til at behandle dette Udkast — forsaavidt man maatte bestemme sig til at nedsætte et saadant —, indtil samtlige Lovudkast vare forelagte af Justitsministeren, da denne ogsaa havde Lovudkast at forelægge i Folkethinget.

Justitsministeren: Det andet Lovudkast, som jeg skal have den Ære at forelægge Landsthinget, er Udkast til en Lov om Pressens Brug, som ligeledes er ledsaget af Motiver, og i Forbindelse dermed tør jeg maaskee tillade mig at aflevere Exemplarer af de under 24de Marts 1848 og 8de Juli 1849 udgaaede foreløbige Love, som staae i temmelig nær Berøring med det Udkast, som jeg saaledes har havt den Ære at forelægge.

Udkastet til Loven om Pressens Brug er saalydende:

§ 1.

Intet Skrift maa trykkes her i Riget uden hos en berettiget Bogtrykker, hvis Navn tilligemed Trykkestedet skal anføres paa Skriftet. For Overtrædelse heraf straffes Bogtrykkeren saavel som Enhver, der forhandler eller paa anden Maade uddeler Skriftet, med Bøder fra 50 til 200 Rbd. Kan Bogtrykkeren ikke findes, gaaer det ham paahvilende Ansvar over paa Forlæggeren eller den, hos hvem Skriftet er udkommet i Commission, derefter paa Udgi-

veren, ved periodiske Blade Redacturen, og endelig paa Forfatteren.

§ 2.

For urigtig Angivelse af Bogtrykkeren bødes fra 100 til 500 Rbd. Med lige Straf ansees den, der, vidende om den urigtige Angivelse, falsholder eller uddeler Skriftet.

§ 3

For Skriftets Indhold paahviler Ansvar først Forfatteren, naar han er anført paa Skriftet, idetmindste 18 Aar gammel, og indenfor Statens dømmende Myndigheds Omraade.

Mangler en af disse Betingelser for Forfatterens Straffeansvar, eller er Skriftet udgivet uden hans Vidende og Billie, gaaer Ansvar over paa Udgiveren eller Redacturen forsaavidt med Hensyn til ham de nysnævnte Betingelser for Straffeanvarets Indtræden ere tilstede.

Er dette ikke Tilfældet, gaaer Ansvar under lige Betingelser over paa Forlæggeren eller Commissionshandleren.

Kan Ansvar ikke gjøres gjældende mod nogen af fornævnte Personer, gaaer det over paa Bogtrykkeren, og hvis ei heller denne kan findes, paa Enhver, der forhandler eller uddeler Skriftet.

Naar i et af Flere i Forening udgivet Skrift den Enkelte træder frem som Forfatter eller Udgiver af visse tilstrækkeligt affondrede og betegnede Dele af samme, bortfalder forsaavidt Ansvar for de øvrige Forfattere eller Udgivere.

Enhver af de Personer, hvem Ansvar efter det Ovenanførte kan komme til, at paahvile, bliver, naar han dertil opfordres, inden 6 Maaneder efterat Bekjendtgjørelsen om Skriftets Salg eller Uddeling første Gang har været indrykket i et offentlig Blad, pligtig at meddele de Dplysninger, som maatte være fornødne, for at En af de Foregaaende i Rækken kan drages til Ansvar. I andet Fald gaaer Ansvar over paa ham, selv.

§ 4.

For falsk Angivelse paa Skriftet af Forfatter, Udgiver eller Redacteur, Forlægger eller Commissionshandler, bødes fra 100 til 500 Rbd.